

SENİ BİLMEM AMA

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Tatildeydin bir süredir, döndüm. Tatil dönüşü ilk yazı bu, parça parça.

- Merhaba hocam nasılsın?
- İyidir hocam sen nasılsın?
- Ben de iyiyim. Senin çevren geniştir, bir soru soracağım. Şu köşedeki kilim çok güzelmiş, nereden aldın?
- O mu? Hediye ettiler. Bayat diye bir yerde yapılmış. Bu arada, bir çay içer misin?
- Teşekkür ederim almayayım. Zaman kaybetmeden yola çıkıp Bayat'a gideyim de şu kilimden alayım bir tane. Ne olur ne olmaz, bir gariban sevin.

İyi-kötü böyle bir şeydi düşlediği. Neden kızdıklarını anlamadı belki de. "Hayat devam ediyor" demişti alt tarafı. Devam etmiyor muydu? Zaten hiç durmamıştı ki hayat. Sinsi bu gazeteciler. Yakaladılar mı, bırakmazlar peşini. "Bugün şehitlerimiz var, akşam ki planı iptal edelim" diyen kaç kişi var çevremizde.

Öteki de şaşkın. Zaten kafası bozuk. Herkes soru soruyor, açıklama bekliyor. Milletin asıl merak ettiği mühimmatın nasıl ve niçin patladığı değil artık. Olan oldu. Zaten başka yerlerde de oluyormuş. Asıl merak, hediyeleri nasıl aldın. Kibarlıktan. O an hayır diyememiş.

Dese kahraman olacak. "Ne hediyesi kardeşim, zaten kafam bozuk, üzüntülüym, bunlarla mı uğraşıyorsun" dese kahraman olacak. Ama hayat bu, akıp gidiyor ve aynı muz ortayı bir daha yapmıyor. Maç boyu bir orta geliyor, ona da sen kafa vuramıyorsun. Desen kahraman olacaksın, yine kahraman oluyorsun; diyemediğin için.

Tatilde Rodos'a gittim. Güzel yer, hoş, temiz. Anıları ve izlenimleri başka sohbete bırakalım.

29 Ağustos gecesi akşam yemeğinde arkadaşım soruyor: Yarın şu köşedeki kayalıklara bir bayrak diksek, bir de kırmızı duman meşalesi yaksak. Gülüyoruz.

Rodos'ta gezerken bizim radyoları dinlemek mümkün; araçtaki radyo hemen birini yakalayıyor. Haliyle, az buçuk haberimiz var olandan bitenden. İnsanın mesaj atası geliyor sosyal paylaşım sitesinden.

Akşam, odanın televizyonundaki Yunan kanalında bildik görüntüler. Siyah-beyaz. Bizimkiler İzmir'e giriyor, Yunan bayrağını indirip bizimkini çekiyorlar. Yunan dilinden anlamıyorum. Neden, niçin gösteriyorlar, ne anlatıyorlar bilemiyorum.

Belki de izliyordur Yunanistan Büyükelçiliğimiz programı, kim bilir?

Zonguldak'a dönerken radyo yerel kanallara takılıyor bazen. Birinde merak edip sormuş dinleyici, ayın günlerinden tek sayılı olanlar içinde en hayırlı olan hangisidir? Sunucu yanıtıyor: ayın tek sayılı günlerinden en hayırlısı 27'ncisidir.

Bugün öğrendim gazeteden. Bazı köylerimize tavuk dağıtmışlar. Beç tavuğu. Kökeni Afrika. Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi hastalığına neden olan keneleri yiyorlar. Muhtarların, her evde 3-5 tane olacak biçimde çoğaltması bekleniyor. Kamu görevidir muhtarlık. Görevin üstesinden başarıyla geleceklerdir.

Yine bugünkü gazetede yazıyor. Türkiye-Suriye ilişkileri konusunda yorum yapmış Henri Barkey. Washington Post gazetesi yazmış. Barkey, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden; Türkiye uzmanı. İnsan merak ediyor haliyle. Türkiye uzmanı olmak için nasıl bir eğitim alması gerekiyor acaba insanın.

Şöyle demiş Türkiye uzmanı Barkey: "Türk ordusu Irak tarzı uzun bir mezhep savaşına hazırlıklı değil. Pandora'nın kutusunun açıldığını fark ettiler. O kutuya girersiniz ve Allah bilir ne zaman çıkarsınız."

Bugün 9 Eylül. Seni bilmem ama, ben çok severim 9 Eylül'ü. Anadolu insanının emperyalistlere verdiği derstir 9 Eylül.

Fiyakalı, delikanlı bir duruştur "ben de varım" diyen.

Bu yüzdendir ki, nasıl seversem ülkemim her karış toprağını, türkülerini sevdiğim gibi, öyle severim 9 Eylül'ü.

12 Eylül 2012

İnanış Gazetesi, Zonguldak